

Arrest

nr. 211 892 van 5 november 2018
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. SOENEN
Vaderlandstraat 32
9000 GENT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 3 juli 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 mei 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 september 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 oktober 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat K. STOROJENKO *loco* advocaat B. SOENEN en van attaché E. GOOVAERTS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Russisch staatsburger en een moslim van Ingoesjetische origine. U bent afkomstig uit dorp het Troitskaya in Ingoesjetië. In 2000 behaalde u uw diploma in de rechten aan een aan de politie gelinkte universiteit in Sint-Petersburg. Na uw studies keerde u terug naar Ingoesjetië en ging u in uw thuisstreek aan de slag als rechercheur bij de politie. De vice-minister die verantwoordelijk was voor de rechediensten liet u weten dat u in ruil voor een vaste job 5.000 Amerikaanse dollar aan smeergeld moest betalen. Iedere keer wanneer u dit voorstel kreeg weigerde u hierop in te gaan. Ten gevolge uw weigering om smeergeld te betalen werd u op het werk belast met onoplosbare zaken. Nadat u een jaar in dienst was werd u ontslagen omdat u had geweigerd om een, volgens u, onschuldige man aan te houden.

Vanaf 2001 zou u als journalist aan de slag gaan maar omdat het inkomen dat u uit deze functie verwierf onvoldoende was, stopte u deze werkzaamheden na een jaar.

Na uw tewerkstelling in de media gooide u uw professionele leven over een andere boeg en stelde u een brigade van bouwvakkers samen waarmee u aannemerswerken uitvoerde. U zou deze functie uitvoeren tot uw gezondheid dit niet meer toeliet.

Vanaf 2005 of 2006 tot 2008 verbleef u opnieuw in Sint-Petersburg.

In 2014 of 2015 werd u ontvoerd en naar een baksteenfabriek in Dagestan overgebracht. Na enkele dagen vluchtte u weg uit de baksteenfabriek en werd u in een veld teruggevonden door een herder. De herder nam contact op met uw broer en hij is u vervolgens komen ophalen. U en uw broer keerden terug naar jullie eigen woonplaats in Ingoesjetië.

Voor 2015 zijn er twee keer politiemensen naar uw woning gekomen om het in 2000 gevraagde smeergeld te innen.

Vanaf 2015 zijn er voorts problemen ontstaan tussen enerzijds uw vader en uw broer M. (...) en anderzijds de autoriteiten van Ingoesjetië. Uw vader werd juridisch in moeilijkheden gebracht omwille van uw broer M. (...) die assistent is van Isa Khamkhoyev, de mufti van Ingoesjetië die niet door één deur kan met Yunus-Bek Yevkurov. Er werden twee rechtszaken tegen hem ingesteld.

In diezelfde periode kreeg u zelf ook ernstige gezondheidsproblemen en u verbleef enkele maanden in het ziekenhuis. Uw toestand verbeterde niet en men liet uw familie weten dat zij zich dienden voor te bereiden op uw dood. Nadien kwam uw echtgenote te weten dat men in het ziekenhuis van Yunus-Bek Yevkurov instructies had gekregen om u niet te behandelen.

In 2016 werd er in de tuin van uw broer M. (...) een granaat gegooid en enige tijd later werd zijn wagen middels een molotovcocktail in brand gestoken.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legde u de volgende documenten voor: uw binnenlands en internationaal paspoort (o), uw werkboekje (k), uw geboorteakte (k), de geboorteakte van uw broer (k), twee nieuwsartikels inzake uw broer (k), diverse documenten die handelen over de twee rechtszaken die tegen uw vader werden opgestart (k), uw diploma (k) en een lijst met youtube-video's.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Uit uw dossier blijkt immers dat u zich omwille van uw gezondheidsproblemen moeilijk kon verplaatsen. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal, en vond uw persoonlijk onderhoud plaats in het centrum waar u op dat moment verbleef. Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat er aan uw persoonlijke vervolgingsfeiten, met name uw ontvoering naar een baksteenfabriek, geen enkel geloof kan worden gehecht. De verschillende verklaringen die u ter zake heeft afgelegd blijken op cruciale punten vaag of incoherent te zijn. Bij de DVZ verklaarde u dat u in 2010 door mannen in militair uniform naar een baksteenfabriek werd gebracht, alwaar u zonder uitleg te krijgen gedwongen werd om te werken. Volgens uw DVZ-verklaringen werd u ziek en bedlegerig in april 2011 en was u gedurende twee tot drie weken niet in staat om te werken. U zou op een bepaald moment het bewustzijn verloren zijn en u kwam in een put in een bos weer bij uw positieven. U stelde vervolgens dat u na een dag stappen een herder tegenkwam waarna u opnieuw het bewustzijn verloor. U zou twee tot drie dagen later wakker geworden zijn in de hut van de herder en u gaf hem het telefoonnummer van uw vriend B. (...). B. (...) zou u vervolgens zijn komen halen in de hut van de herder en hij nam u mee naar zijn huis in Pliyevo (in Ingoesjetië). Pas een jaar na uw aankomst bij B. (...), volgens u ergens in juni of juli 2013, durfde u naar huis terug te keren (CGVS-vragenlijst 3.1. en 3.5.). Bij voorgaande verklaringen kunnen er op zich reeds een aantal vraagtekens geplaatst worden. Zo zou moeten blijken dat u ergens in 2010 werd meegenomen en dat u tijdens de tweede helft van april of begin van mei 2011 de baksteenfabriek verliet. Uit uw DVZ-verklaring blijkt evenwel dat uw zoon U. (...) is geboren op 10 oktober 2011. Uw zoon zou merkwaardig genoeg dus verwekt geweest zijn tijdens uw gevangenschap. Verder zou u nadat u in het voorjaar van 2011 de baksteenfabriek verliet naar uw vriend B. (...) geweest zijn. U verklaarde dat u pas een jaar later terug naar huis durfde gaan. Deze timing klopt niet aangezien u evenzeer verklaarde dat u pas in juni of juli van 2013 naar huis ging. Deze eerste vaststellingen doen zodoende twijfels rijzen aangaande uw persoonlijke vervolging. Dat er aan uw ingeroepen vervolgingsfeiten geen geloof kan worden gehecht

wordt verder bevestigd wanneer ook uw CGVS-verklaringen in rekening worden gebracht. Zo blijkt vooreerst dat u uw persoonlijke vervolgingsfeiten pas in laatste instantie aanhaalde tijdens uw onderhoud bij het CGVS, ofschoon dit bij de DVZ uw volledige relaas bleek te zijn (notities persoonlijk onderhoud p. 15). Verder was uw kennis over uw persoonlijke problemen onaannemelijk vaag en beperkt. U had er naar eigen zeggen geen idee van waar u ontvoerd werd, door wie en ook over de ontvoering zelf en hoe deze is verlopen herinnerde u zich niets meer (notities persoonlijk onderhoud p. 15 en 16). Vervolgens blijkt dat u zich ook niets meer herinnert van de periode waarin u in de baksteenfabriek zou verbleven hebben. U weet niet meer of u daar iets gedaan heeft en ook of u daar zelf gewerkt heeft herinnert u zich niet (notities persoonlijk onderhoud p. 16 en 17). Over hoe u uit de baksteenfabriek kon wegraken verklaart u dat u waarschijnlijk kon wegvlugten, maar ook daar weet u uiteindelijk niets over (notities persoonlijk onderhoud p. 16 en 17). Voorts blijkt dat u uw ontvoering op geen enkele wijze kon situeren in de tijd. Dit is geenszins logisch want uw familieleden zijn op de hoogte van wanneer ze u zijn kwijtgeraakt en wanneer u bij hen terug was. Zelfs indien zou worden aangenomen dat u het zich niet herinnert kan worden verondersteld dat u dit via hen zou te weten gekomen zijn (notities persoonlijk onderhoud p. 16). Enkel op het einde van uw persoonlijk onderhoud stelt u dat uw ontvoering in 2014 of 2015 moet geweest zijn, wat geenszins overeenkomt met uw DVZ-verklaring (notities persoonlijk onderhoud p. 22). De dingen die u wel lijkt aan te reiken tijdens uw persoonlijk onderhoud komen bovendien niet overeen met hetgeen u eerder bij de DVZ verklaarde. Zo maakte u bij het CGVS merkwaardig genoeg geen enkele melding van uw vriend B. (...) of uw verblijf bij hem. U verklaarde bij het CGVS dat de herder u bewusteloos maar levend heeft gevonden, dat u aan deze herder het nummer van uw broer gaf en dat u vervolgens bij de herder werd opgehaald door uw broer en neef én dat zij u vanaf daar rechtstreeks naar huis brachten (notities persoonlijk onderhoud p. 15, 16, 17 en 18). U werd bij het CGVS geconfronteerd met de verklaringen die u bij de DVZ had afgelegd, met name dat u het nummer gaf van uw vriend B. (...) en dat u eerst meer dan een jaar bij hem verbleef. U repliceerde hierop: "Kijk hetgeen ik toen vertelde was info die ik zelf verzamelde en ik dacht dat het correct was. En kijk voor het interview, kort voor ik interview gaf was ik beïnvloed door verschillende mensen. Die zeggen je moet zo doen." (notities persoonlijk onderhoud p. 20-21) Deze uitleg kan nog steeds niet verklaren waarom u de ene keer zou zeggen dat u eerst meer dan een jaar lang bij B. (...) inwoonde en de andere keer zou stellen dat uw broer u rechtstreeks naar huis bracht. Wanneer u ook hiermee geconfronteerd werd veranderde u opnieuw uw verklaringen en stelde u dat u het volgende: "En kijk ik ging bij B. (...) maar slechts enkele dagen, geen maanden. Want B. (...) woont dicht bij ziekenhuis in Pliyevo. En men weigerde om mij in ziekenhuis op te nemen. En daarom heb ik enkele dagen of misschien weken bij B. (...) gebleven (notities persoonlijk onderhoud p. 21). Ook deze nieuwe stelling, waarbij u enkele dagen of weken bij B. (...) zou gebleven zijn kan de tegenstrijdigheid tussen uw verschillende verklaringen niet ongedaan maken. Aangezien deze (langdurige) fase meteen na uw ontvoering een cruciale periode vormt binnen uw asielrelaas, ondermijnen uw verklaringen ter zake op ernstige wijze uw geloofwaardigheid. Daarnaast verklaarde u bij het CGVS dat u op basis van informatie die u van uw broer verkreeg te weten kwam dat uw ontvoering slechts enkele dagen tijd in beslag nam (notities persoonlijk onderhoud p. 17). Ook deze bewering komt geenszins overeen met uw DVZ-verklaringen waaruit kan worden afgeleid dat u reeds in 2010 en tot eind april, begin mei 2011 gevangen zat in de baksteenfabriek. Geconfronteerd met de incoherente verklaringen stelde u dat u zich niet alles kan herinneren, dat u uw verhaal diende op te bouwen uit stukjes info die u hier en daar te weten kwam en dat dingen die u vroeger vertelde mogelijks overdreven waren (notities persoonlijk onderhoud p. 21). Dergelijke uitleg voor de verregaande divergenties inzake de duur van uw gevangenschap kan evenwel niet weerhouden worden als een toereikende verklaring. Op die manier wordt uw geloofwaardigheid inzake uw persoonlijke vervolging onvermijdelijk verder ondermijnd. Zelfs rekening houdend met uw gezondheidsproblemen kan niet worden ingezien waarom u zich bij de DVZ wel dingen kon herinneren die u bij het CGVS compleet was vergeten, te meer omdat u aangaf dat uw gezondheid al voor uw aankomst in België niet optimaal was. Bovendien, zoals reeds werd opgemerkt, had u op verschillende punten de mogelijkheid om uw familie te vragen hoe de situatie was verlopen. De lacunes en tegenstrijdigheden binnen uw asielrelaas zijn dermate omvangrijk en impactvol dat er kan betwijfeld worden dat u deze gebeurtenissen compleet zou vergeten zijn of dat u zichzelf in die mate zou tegenspreken. Bovenstaande vaststellingen doen het CGVS aldus besluiten dat er aan uw persoonlijke vervolging geen geloof kan worden gehecht. Deze vaststelling moet bovendien in het licht gezien worden van een algemeen gebrekkige geloofwaardigheid. Zo blijkt immers dat u leugenachtige verklaringen heeft afgelegd over uw loopbaan, reisweg en paspoort. Bij de DVZ verklaarde u dat u in 2000 één jaar actief was als onderzoeker. Daarna zou u van 2001 tot 2004 als journalist gewerkt hebben. Vanaf 2004 tot 2007 was u naar eigen zeggen bedrijfsjurist en van 2007 tot 2009 was u zelfstandig aannemer. U verklaarde dat u sinds uw vervolging niet meer in staat was om te werken (DVZ-verklaring – Persoongegevens – Vraag 12). Bij het CGVS verklaarde u daarentegen dat u na uw ontslag als onderzoeker slechts één jaar actief was als journalist en dat u dan wegens een te

laag inkomen uw ontslag indiende. Vervolgens maakte u geen enkele melding van uw activiteiten als bedrijfsjurist en stelde u dat u na uw functie als journalist aan de slag ging als aannemer. U verklaarde dat u deze job uitoefende tot u ziek werd en u situeert dit omstreeks begin 2015 (notities persoonlijk onderhoud p. 8). Niet alleen legde u duidelijk incoherente verklaringen af over uw loopbaan, u geeft bij het CGVS bovendien aan dat u als aannemer actief was tot uw ziek werd, naar eigen zeggen begin 2015. Dit gaat verder in tegen de DVZ-verklaring waarin u stelt dat u niet in staat was te werken sinds uw vervolging die u toen situeerde in 2010-2011. Met betrekking tot uw reisweg verklaarde u verder bij de DVZ dat u vanaf Troitskaya met de wagen naar Moskou ging en vandaaruit verder reisde naar Antwerpen met een minibus (DVZ-verklaring – Reisroute – Vraag 33). Bij het CGVS stelde u dat u met overstappen in Moskou en Rotterdam met het vliegtuig naar België kwam. Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheden stelde u: “Ja dat kopt. Dat was niet waar. Gezien mijn toestand ik wou er snel van af zijn. Ik heb het allemaal verzonnen [...]” (notities persoonlijk onderhoud p. 12) U zou voorts volgens uw verklaringen bij DVZ nooit een internationaal paspoort hebben gehad (DVZ-verklaring – Persoonlijke documenten – Vraag 26A). Wanneer u bij het CGVS plots toch een reispaspoort voorlegde stelde u over uw initiële verklaringen: “Omdat ik hem niet bijhad daarom heb ik dat zo gezegd. Dat was de reden. En eerlijk gezegd werd het mij zo aangeraden om te zeggen dat ik geen reispas had. Ik ga daarover niet liegen. Het werd me zo aangeraden.” (notities persoonlijk onderhoud p. 12) In elk geval moet worden vastgesteld dat u bewust de Belgische asielinstanties heeft willen misleiden, hetgeen tekenend is voor uw algemene geloofwaardigheid.

Wat het van u geëiste smeergeld betreft moet worden opgemerkt dat u reeds in 2000 met deze eis geconfronteerd werd en dat u reeds in 2001 ontslagen werd. Gezien deze vaststellingen kan niet worden volgehouden dat er op heden op deze basis nog kan besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in uw hoofde. U maakte er bij de DVZ als bij het CGVS melding van dat er na uw ontslag nog twee keer mensen naar uw woning zijn gekomen om alsnog het smeergeld te innen (notities persoonlijk onderhoud p. 15 en Vragenlijst CGVS 3.5.). Deze bezoeken zouden minstens tien jaar na uw ontslag hebben plaatsgevonden. Indien men daadwerkelijk nog na uw ontslag de bedoeling had om smeergeld te verkrijgen kan verwacht worden dat er meer en vooral veel eerder inspanningen zouden geleverd worden om het smeergeld te verkrijgen. Bij het CGVS gaf u aanvankelijk evenwel geen andere problemen in die zin aan (notities persoonlijk onderhoud p. 15 en 18). Wanneer u met dit bevreemdende verloop werd geconfronteerd reageerde u als volgt: “Kijk ik werkte van 2000 tot 2001. En ontvoering was in 2014/2015. Dus daarom heb ik die twee aan één gekoppeld.” Het is pas nadat u vervolgens nog een tweede keer met het onlogische verloop werd geconfronteerd dat u op weinig overtuigende wijze aangaf dat ze u niet met rust lieten en dat er over gepraat werd tijdens situatie waarbij ze u aan het smeergeld herinnerden (notities persoonlijk onderhoud p. 22). Op basis van voorgaande vaststellingen dient te worden besloten dat de eis om smeergeld te betalen en de door u ingeroepen nasleep niet kunnen overtuigen om in uw hoofde te besluiten tot een actuele vrees voor vervolging.

Naast uw persoonlijke vervolgingsfeiten haalde u aan dat de functie van uw broer – als assistent van Isa Khamkhoyev, de mufti van Ingoesjetië – er voor gezorgd heeft dat zowel uw broer als uw vader persoonlijke problemen hebben gekend. Uit het vrij asielrelaas dat u kon uiteenzetten bij het CGVS kon worden afgeleid dat de problemen die uw familie in die zin kreeg, samen met uw gezondheidstoestand, de hoofdrede voor uw eigen vertrek bleek te zijn (notities persoonlijk onderhoud p. 13). Nochtans moet worden opgemerkt en benadrukt dat u bij de DVZ geen enkele melding maakte van het beroep van uw broer noch van problemen die u of familieleden van u zouden gehad hebben hierdoor. Er werd u bij de DVZ bovendien nog uitdrukkelijk gevraagd of u nog problemen heeft gekend, waaronder met autoriteiten of medeburgers. Op dit punt gaf u telkens aan dat dit niet het geval was geweest. Dat uw broer en zijn functie een reden van vertrek is geweest kan dus betwijfeld worden. Bovendien kan in deze meteen ook worden benadrukt dat u zelf nooit betrokken bent geweest met de problemen die uw broer en vader zouden gekend hebben.

U stelde bij het CGVS dat de radiozender van uw broer werd stopgezet, dat er op 4 april 2016 een granaat in de tuin van uw broer werd gegooid en dat er later in 2016 de wagen van uw broer met een molotovcocktail in brand werd gestoken (notities persoonlijk onderhoud p. 9). Nog volgens uw verklaringen werd uw vader juridisch in moeilijkheden gebracht en werden zaken tegen hem aangespannen inzake zijn (land)bouwgrond en de daarmee verbonden vergunningen (notities persoonlijk onderhoud p. 10 en door verzoeker voorgelegde documentatie).

Wat de problemen van uw broer betreft moet het volgende worden vastgesteld. Uit een nieuwsartikel blijkt dat de radiozender werd opgeschort omdat deze op verkeerde frequenties actief bleek te zijn. Nergens is er informatie beschikbaar dat de opschorting onrechtmatig zou zijn geweest. Zelfs indien er geen grond voor de opschorting zou geweest zijn, kan er niet worden besloten dat dit voor u of zelfs voor uw broer een daad van vervolging betreft.

In de door u voorgelegde lijst met youtube-video's gaan drie video's over de brandstichting aan de wagen van uw broer en tonen de steun die uw broer in dit kader geniet van lokale geestelijken. Uit één van de video's blijkt dat dit incident zou hebben plaatsgevonden in mei 2017 en dat uw broer samen met omwonenden in staat was om de brand te blussen. Inzake de granaat die in de tuin van uw broer werd gegooid en waarvan u twee artikels voorlegde stelt het CGVS vast dat hier effectief over bericht werd in de media. Aangaande deze twee incidenten merkt het CGVS evenwel op dat uw broer die assistent is van de mufti apart woont, niet in de woning waar de rest van uw familie woont, én dat uw overige familieleden die zich bij uw vader in uw ouderlijke woning bevinden nooit met gelijkaardige incidenten te maken kreeg. De granaat en de brandstichting beperkten zich met andere woorden specifiek tot uw broer. Bovendien blijkt uit een artikel dat experts aangaande het incident met de granaat tot de conclusie kwamen dat de omstandigheden waarin de granaat ontplofte nabij de woning van uw broer er op wijzen dat het voorval niet kan gecatalogiseerd worden als een moordpoging of als een aanslag met uw broer of zijn familie als doelwit (zie landeninformatie). In het artikel wordt gesteld dat het incident veeleer gaat om een poging om weerklank te krijgen, een handelswijze die volgens datzelfde artikel ook al bij anderen werd gehanteerd. In deze moet voorts worden benadrukt dat uw familie, namelijk uw eigen gezin, uw jongere broer én uw vader, tot op heden nog altijd in dezelfde woning in Troitskaya wonen en dat uw broers en vader volgens u ook niet de intentie hebben om te vertrekken. Indien zij daadwerkelijk vervolging zouden vrezen kan verwacht worden dat zij meer problemen zouden kennen of minstens uit voorzorg niet langer thuis zouden (kunnen) blijven. Specifiek in uw hoofde kan dan ook betwijfeld worden dat u persoonlijk zou geviséerd worden, daar u slechts de broer van de assistent van het eigenlijke doelwit bent, met name de mufti zelf. Ofschoon er in hoofde van uw broer een veiligheidsrisico kan worden vastgesteld, bent u er niet in geslaagd aannemelijk maken dat u, of de bij uw vader inwonende familie, effectief vervolging dienen te vrezen louter op basis van jullie familieband met uw broer.

Een analyse van het dispuut tussen Yevkurov en Khamkhoyev en van de daaruit volgende problemen en incidenten ligt bovendien in lijn met voormelde vaststellingen dat er in uw hoofde niet kan besloten worden tot een gegronde vrees voor vervolging. In 2015 zou Yevkurov aan mufti Khamkhoyev hebben gevraagd om de moskeeën die salafisme aanhangen ook in de structuur van het muftiaat op te nemen, hetgeen Khamkhoyev weigerde. Diverse bronnen zien deze poging om de salafistische strekking in Ingoesjetië te integreren in het algemeen religieus proces in de republiek als de oorzaak van het aanslepend conflict met Yevkurov. In maart 2016 verklaarde Khamkhoyev dat hij de bemiddelende rol van Yevkurov als steun aan salafisten in Ingoesjetië ziet. Volgens Khamkhoyev waren er de laatste tien jaar een tiental moskeeën in Ingoesjetië die zich niet naar het Ingoesjetische muftiaat schikken. Khamkhoyev drukt hen de stempel van salafisten op, wat deze moskeeën echter verwerpen. Yevkurov meent dat Khamkhoyev teveel een conflictkoers vaart en in december 2015 verklaarde hij op een samenkomst van de Ingoesjetische dorpsimams dat hij Khamkhoyev graag zou zien aftreden, een oproep die hij in maart 2016 herhaalde, maar die Khamkhoyev naast zich neer legde. Yevkurov heeft vervolgens de oprichting van een nieuw directoraat voor Religieuze Zaken bevolen dat rechtstreeks onder zijn bevoegdheid valt en rechtstreeks de bevoegdheid van het muftiaat aanvalt. Khamkhoyev reageerde hierop door steun te zoeken in Ingoesjetië zelf (bij de politieke oppositie) en bij Ramzan Kadyrov. Volgens Memorial is de maatschappelijke reactie op dit conflict beperkt aangezien de bevolking geen conflicten op religieuze gronden wil. Voorts vond er in juli 2016 een overlegvergadering plaats waarna Yevkurov verklaarde dat er geen wahabieten (lokale term voor salafisten) in Ingoesjetië zijn die bestreden moeten worden of waarvan de moskeeën gesloten moeten worden. Chumakov verklaarde dat hij met niemand een conflict had en dat [alle Ingoesjen] één volk zijn. Khamkhoyev was eveneens uitgenodigd, maar hij kwam niet opdagen. Een escalatie in de spanningen tussen aanhangers van imam Chumakov van de moskee in Nasyr-Kort en aanhangers van mufti Isa Khamkhoyev bleef aldus in 2015 beperkt, maar in de loop van 2016 vonden er een viertal incidenten plaats die gelinkt worden aan deze strubbelingen, met name in maart 2016 vond een bomaanslag plaats aan de moskee in Nasyr-Kort waarbij Chumakov licht gewond raakte; in april 2016 werd er een granaat gegooid op het erf van de woning van uw broer waarbij niemand gewond raakte en de schade minimaal was; in augustus 2016 werd Chumakov de toegang tot Georgië ontzegd omdat hij op een lijst zou staan van personen die verdacht worden van extremisme en/of terrorisme; en in september 2016 werd een aanslag voorkomen op een imam die door Ramzan Kadyrov als salafist werd bestempeld en bedreigd, maar ook betrokken partij is bij religieuze strubbelingen in Ingoesjetië. De incidenten waren opnieuw beperkter vanaf 2017. In maart van dat jaar voerde de FSB een huiszoeking bij Chumakov uit, hetgeen aanschouwd werd als een ondermijning van Yevkurov, wiens tweede ambt dit jaar afloopt. In mei werd de wagen van uw broer in brand gestoken. In oktober 2017 werd een aanslag op Chumakov verijdeld. In 2018 vonden vooralsnog geen incidenten plaats. Uw broer kwam begin maart 2018 nog in de pers wanneer hij kritiek uitte over de manier waarop fondsen worden aangewend. Yevkurov gaf van zijn kant aan dat hij een strakker toezicht wilde op religieuze ceremonies. Hij verwees hiervoor naar de aanslag

die in 2016 plaatsvond. Toezicht via camera's is een maatregel die Yevkurov wilde instellen (zie map landeninformatie voor artikels met betrekking tot de vete). Uit de hierboven aangehaalde informatie blijkt dat de incidenten die zich voordoen relatief beperkt blijven en vooral dat de incidenten specifiek gericht zijn op personen die rechtstreeks betrokken zijn bij de vete. In de beschikbare documentatie kwam geen informatie naar voor die er enigszins op wijst dat u als broer van de assistent van de mufti Khamkhoyev zou gevisieerd worden. De familieband tussen u en uw broer kan niet volstaan om in uw hoofde te besluiten tot een gegronde vrees voor vervolging of voor het lijden van ernstige schade. Algemeen kan gesteld worden dat er actueel in Ingoesjetie geen situatie is van vervolging omwille van religieuze redenen, tenzij in eventueel bijzondere en zeer uitzonderlijke gevallen, waarvan kan gesteld worden dat er over bericht wordt en dat deze bijgevolg gedocumenteerd kunnen worden. In uw geval is hier evenwel geen sprake van.

U gaf voorts te kennen dat uw vader juridisch in de problemen werd gebracht door de Ingoesjetische autoriteiten. Uit de in uw dossier beschikbare stukken blijkt dat er twee rechtszaken tegen uw vader werden aangespannen. Een eerste betreft een bouwovertreiding die zou zijn vastgesteld door de bouwinspectie. Exploitatie zonder vergunning leidde er toe dat er een boete werd gevorderd van 20.000 roebel (omgerekend 277,21 Euro). Het door uw vader ingestelde beroep werd door de rechtbank wegens laattijdigheid onontvankelijk verklaard, ofschoon uw vader er op had gewezen dat hij het vonnis niet op tijd heeft ontvangen. Een tweede rechtszaak betreft de bodemkwaliteit van de gronden van uw vader. De vee-inspectie zou van oordeel geweest zijn dat de bodemkwaliteit niet aan de vereiste normen voldeed. Er werd een geldboete van 50.000 roebel (omgerekend 693,02 euro) gevorderd. Uw vader betwistte dit oordeel en staaftte dit met een verslag van een veearts die stelde dat het hooi van de boerderij geen gevaar vormde voor het vee. Een expertise van het vee-laboratorium op datum van 31 augustus 2016 bevestigde uiteindelijk de vaststellingen die eerder door de veearts werden gedaan. U legde inzake deze twee rechtszaken de volgende documenten voor: een verzoekschrift (k), een oproeping van de bouwinspectie (k), een protocol inzake de bouwovertreiding (k), een besluit van de bouwinspectie (k), een vonnis (k), een verzoekschrift om hoger beroep in te stellen (k), een attest die inzage in dossier toelaat (k), een document waarin uw beroep onontvankelijk wordt verklaard (k), een vaststelling van overtreiding inzake bodemkwaliteit (k), een besluit van de vee-inspectie (k), een betwisting van het besluit van de inspectie (k), een verslag van een veearts (k) en een expertiseverslag (k). U verwees ook middels verschillende youtube-links naar de voormelde problemen. In de video's wordt onder meer gesteld dat de vaststellingen die door de autoriteiten werden gedaan niet in overeenstemming zouden zijn met de realiteit. Op basis van voorgaande verklaringen en voorgelegde stukken kan evenwel niet worden besloten dat er fundamentele rechten geschonden werden in hoofde van uw vader. Wat de rechtszaak inzake de bouwvergunning betreft kan er bezwaarlijk besloten worden dat het in deze gaat om een daad van vervolging of ernstige schade, noch dat uw vader onterecht de rechtsgang wordt ontzegd. Wat de rechtszaak inzake de bodemkwaliteit betreft blijkt uiteindelijk dat uw vader middels een expertise in het gelijk werd gesteld. Op basis van de beschikbare gegevens kan voorts geenszins blijken dat uw vader meer dan anderen zou gevisieerd worden en kan er evenmin besloten worden dat de rechtszaken tegen hem werden ingesteld omwille van de activiteiten van uw broer. Bovenal moet in deze worden gesteld dat uit voormelde gegevens evenmin kan blijken dat u vervolging of ernstige schade dient te vrezen ten gevolge de tegen uw vader ingestelde rechtszaken.

Tot slot verwees u in het kader van uw verzoek om bescherming naar uw slechte gezondheidstoestand. U stelde meer bepaald dat u praktisch niet behandeld werd en dat dit een richtlijn was die het ziekenhuis waar u verbleef had gekregen van Yevkurov (notities persoonlijk onderhoud p. 13). Dit betreft een blote bewering die u op geen enkele wijze staaft. Bovendien blijkt uit het CGVS-onderhoud dat u drie maanden in het ziekenhuis verbleef en dat uw vertrek werd voorbereid net wanneer uw toestand (licht) verbeterde (notities persoonlijk onderhoud p. 9). Uit uw DVZ-verklaring blijkt bovendien dat u wel verzorgd werd en dat u daar bovendien ook (minstens gedeeltelijk) op correcte wijze onderzocht werd: "Enkele maanden later werd ik ernstig ziek. In de lente van 2014 kreeg ik van een arts te horen dat ik vermoedelijk het begin van TBC had. Er werd me medicatie gegeven. Mijn situatie verslechterde enkel. Ik nam daarom beslissing, voor mijn gezondheid en die van mijn gezin om naar Europa te komen." (CGVS-vragenlijst 3.5.) U maakte er geen enkele melding van dat u moedwillig niet behandeld werd door het medisch personeel in het ziekenhuis. In het licht van uw aangetaste geloofwaardigheid kan uw stelling, als zou u specifiek in opdracht van Yevkurov meer dan anderen een inferieure behandeling gekregen hebben, betwijfeld worden.

Gezien uw vertrek uit uw herkomstregio in 2014 plaatsvond voor de problemen met uw broer en aangezien er aan uw persoonlijke problemen geen geloof kan worden gehecht, kan worden aangenomen dat u louter omwille van uw gezondheidsproblemen uw regio heeft verlaten. Er dient te worden opgemerkt dat medische redenen op zich geen verband houden met de criteria bepaald bij artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. U

dient zich voor de beoordeling van medische elementen te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht aan de Minister of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980.

Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet tenslotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de gewapende strijd tussen de Ingoesjetische autoriteiten en de rebellen, die zich verenigden binnen het Emiraat van de Kaukasus, actueel grotendeels is uitgedoofd. Het beperkt aantal overblijvende strijders lieerde zich aan IS, dat zich zo ter plaatse tracht te ontwikkelen. Slechts een zeer beperkt aantal gewelddadige incidenten zou sinds september 2015 eventueel aan gewapende groepen kunnen worden toegeschreven. De autoriteiten in Ingoesjetië trachten uitingen van gewapend verzet te voorkomen door middel van gerichte zoekacties en arrestaties, waarbij het soms tot een gewapend treffen komt met de verdachten. De meeste acties zijn gericht op welbepaalde doelwitten en ingegeven door specifieke motieven, terwijl uit wat voorafgaat genoegzaam blijkt dat u géén concrete elementen hebt doen gelden die er op wijzen dat u in dit verband zou worden gevisieerd in Ingoesjetië. Op grond van wat voorafgaat, kan dan ook worden besloten dat de algemene veiligheidssituatie in Ingoesjetië niet van die aard is dat burgers er op veralgemeende wijze slachtoffer zijn van daden van willekeurig geweld. Er valt immers slechts een beperkt aantal slachtoffers die als burgers zouden kunnen worden gekwalificeerd door willekeurig geweld, doordat de meeste acties gericht zijn of doordat het aantal grootschalige acties waarbij burgerslachtoffers vallen, duidelijk gelimiteerd is. De commissaris-generaal beschikt terzake over een zekere appreciatiemarge en is na grondige analyse van de beschikbare informatie van oordeel dat er géén zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat er in Ingoesjetië actueel sprake is van een uitzonderlijke situatie waarin de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat het leven of persoon van de daar aanwezige burgerbevolking ernstig worden bedreigd als gevolg van een gewapend conflict. Thans bestaat er voor burgers in Ingoesjetië bijgevolg géén reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, onder c) van de Vreemdelingenwet.

De documenten die u in het kader van uw verzoek heeft voorgelegd en die nog niet eerder in deze beslissing aan bod kwamen, vermogen niet bovenstaande vaststellingen te wijzigen. Uw paspoorten, uw werkboekje, uw diploma en uw geboorteakte bevatten louter persoonsgegevens die geen invloed hebben op de uitkomst van uw verzoek.

U legde voorts een kopie voor van de geboorteakte van uw broer. De familieband met uw broer wordt door het CGVS niet in twijfel getrokken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoeker beroept zich in wat zich aandient als een enig middel op de schending van de artikelen 48/3, 48/5 en 62 van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet), de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, de materiële motiveringsplicht, het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel.

Verzoeker geeft een algemene uiteenzetting omtrent een aantal van de aangevoerde bepalingen en beginselen en stelt dat hieraan niet is voldaan.

Vervolgens wijst verzoeker op zijn gezondheidstoestand. Verzoeker is in behandeling voor HIV (stadium aids), multiresistente TBC met tuberculeuze meningitis, hepatitis C, een maagperforatie en nefrolithiasis. Verzoeker is ermee akkoord dat zijn medische toestand op zich geen aanleiding kan geven tot internationale bescherming doch stelt dat zijn medische toestand onvoldoende in rekening werd gebracht bij de beoordeling van zijn verklaringen en de hieruit voortgesproten tegenstrijdigheden. Verzoeker benadrukt dat hij bij het CGVS meermaals heeft verklaard aan geheugenproblemen te lijden, en dit door zijn medische toestand enerzijds en door zijn medicatie anderzijds. Hij vroeg het CGVS om te wachten op de nodige medische attesten doch deze blijven voorlopig uit omdat verzoeker wacht op een doorverwijzing naar een specialist. Er staan ook verschillende hersenscans gepland. Verzoeker is er niet mee akkoord dat het CGVS de medische attesten niet wenste af te wachten en een beslissing nam die gebaseerd is op tegenstrijdigheden en zelfs op opzettelijke misleiding doorheen zijn verklaringen. Hij behoudt zich het recht voor om zulke medische attesten alsnog neer te leggen door middel van een aanvullende nota.

Verzoeker benadrukt verder dat hij bij het CGVS aangaf dat hij bij de DVZ niet in staat was om te praten, er zo snel mogelijk vanaf wilde zijn en naar het ziekenhuis wilde gaan. Verzoeker wijst op zijn slechte medische toestand na aankomst in België. Hij kon enkel denken aan het krijgen van medische behandeling. Hij was beïnvloedbaar, vocht tegen een levensbedreigende ziekte en had weinig mentale weerstand om te denken. Verzoeker was in overlevingsmodus, kon zich niet voorbereiden op het interview bij de DVZ en werd door zijn omgeving misleid. Bovendien wijst verzoeker op het tijdsverloop van drie jaren tussen het interview bij de DVZ en het gehoor bij het CGVS. Voor een persoon met een aangetast geheugen is dit lang. Verzoeker wijst op zijn verklaringen over zijn paspoort en zijn reisweg. Hij liet zich duidelijk misleiden door zijn omgeving uit vrees om te worden teruggestuurd en geen medische behandeling te krijgen. Verzoeker stipt aan dat het interview bij de DVZ ook zonder advocaat verloopt. Verzoeker gaf alles toe tijdens het persoonlijk onderhoud en legde er zijn internationaal paspoort en vele documenten neer. Hij verleende zijn volle medewerking.

Verzoeker kan niet ontkennen dat zijn verklaringen over zijn ontvoering ernstig tegenstrijdig zijn. Hij wijst echter op zijn profiel als jurist en zijn intellectuele capaciteiten en stelt dat zijn verklaringen dermate uit elkaar liggen dat zij bij een persoon met zulk profiel en zulke capaciteiten niet passen. De redenering van het CGVS toont aan dat verzoeker bij de DVZ geen of minstens een ernstig aangetast besef had van tijd en ruimte. Dit bleek ook wanneer hij bij het CGVS zijn ontvoering situeerde op een moment waarop hij reeds in België was. Verzoeker heeft problemen met het situeren van zaken in de tijd. Een gezond persoon zou zulke fouten zelfs niet maken indien de feiten verzonnen waren. De tegenstrijdigheden moeten dan ook worden toegeschreven aan verzoekers medische problematiek en medicamenten. Volgens verzoeker is het gelet op dit alles niet onaannemelijk dat hij werd ontvoerd en vastgehouden in een baksteenfabriek. Hij blijft er formeel bij dat dit heeft plaatsgevonden, dat hij kon ontsnappen, bij bewustzijn werd gebracht door een herder en werd opgehaald door zijn broer en diens vertrouwelingen. Daarna bleef hij een tijd bij zijn vriend B. uit schrik dat men hem zou vinden. Gezien hij aangaf dat in die periode zijn gezondheid slecht was en dat er al sprake was van een eventuele behandeling in Europa, situeren deze feiten zich kort voor zijn vertrek. Verder herhaalt verzoeker dat hij zijn informatie verzamelde in stukken en brokken en dat hij het zich niet herinnert. Zijn familie is beschermend en wil hem niet verontrusten gelet op zijn gezondheid. Daardoor kwam de informatie slechts fragmentarisch tot bij hem. Deze nuance kwam niet tot uiting bij de DVZ door het snelle verloop van het interview en zijn medische toestand. Verzoeker verwijt het CGVS dat hiermee geen rekening werd gehouden. Het CGVS doet dit wel op procedureel vlak doch niet op inhoudelijk vlak.

Met betrekking tot de tegenstrijdigheden inzake het smeergeld, wijst verzoeker op de reeds gedane vaststellingen. Daarnaast benadrukt verzoeker te hebben verklaard dat hij niet weet waarom hij werd ontvoerd en naar een bakstenenfabriek werd gebracht. Verder gaf hij aan dat het geld hem steeds werd gevraagd ondanks dat hij intussen ontslagen was. Daarnaast vertelde zijn echtgenote hem dat er mensen van de viceminister langskwamen om smeergeld te vragen. Bovendien wijst verzoeker op de problemen met zijn geheugen. Het is gelet op dit alles plausibel dat hij werd lastig gevallen door de mensen van de minister.

Verzoeker wijst voorts op de situatie van zijn broer. Deze vormt samen met zijn medische toestand de hoofdreden voor zijn verzoek om internationale bescherming. Waar hem een omissie wordt verweten in zijn verklaringen bij de DVZ, benadrukt verzoeker vooreerst de reeds hoger gedane uiteenzetting. Hij was niet in staat om coherente verklaringen af te leggen en werd beïnvloed. Vervolgens wijst hij erop dat het conflict waarin zijn broer betrokken is pas escaleerde na zijn interview bij de DVZ. Zijn vader voelde voordien wel aan dat het conflict zou escaleren en besloot dat dit, samen met zijn ziekte, voor verzoeker te veel zou worden. Verzoeker werd preventief weggestuurd om erger te voorkomen. Het conflict escaleerde nadien zodanig dat verzoeker een *réfugié sur place* werd. Verzoeker wijst opnieuw op de beschermende aard van zijn familie, die hem in zijn medische toestand niet wilde verontrusten.

Verzoeker vestigt de aandacht op de functie van zijn broer en verwijt het CGVS dat deze functie ten onrechte wordt geminimaliseerd. Zijn broer speelt, in tegenstelling met wat het CGVS beweert, weldegelijk een rol in het conflict. Verzoeker wijst op de beschikbare informatie en artikels en de aangebrachte youtube-fragmenten. Tevens wijst hij op een artikel van 28 mei 2018 omtrent de verstoting van Yevkurov en de rol die zijn broer daarbij speelde. Zijn broer ging duidelijk een stap verder in het uiten van kritiek op Yevkurov door publiek te stellen waarom deze persoon van de moslimwereld wordt uitgesloten. Deze publieke belediging zal voor een nieuwe wending in het conflict zorgen.

Verzoeker kan niet akkoord gaan met de minimalisering van de sluiting van het radiostation van zijn broer. Hij wijst op het artikel waarnaar het CGVS zelf verwijst, waarin Yevkurov zelf aan het woord is.

Het gaat op het systematisch monddood maken van de oppositie. Daarnaast geschieden corruptie en machtsmisbruik vaak langs de wettelijke kanalen en lijkt er nooit iets onwettig te gebeuren. De autoriteiten zochten naar een reden om het station te sluiten en vonden er één. De beperking van de vrije meningsuiting zonder reden is een ernstige zaak.

Hoewel de granaat in de tuin van zijn broer geen echte moordpoging was, is verzoeker voorts aangedaan van de minimalisering van dit voorval door het CGVS. Verzoeker wijst op de inhoud van het artikel dat het CGVS zelf hanteerde. Een andere bron in dit artikel gaf aan dat het waarschijnlijk ging om een poging tot intimidatie doch dat een aanslag op het leven van verzoekers broer en diens gezin niet uitgesloten was. Het CGVS ging aan deze mening voorbij. Bovendien gaat het nog steeds om een granaatexplosie, die niet licht genomen kan worden.

Ook inzake het incident waarbij de wagen van zijn broer werd aangestoken, is verzoeker aangedaan door de wijze waarop het CGVS dit minimaliseert. Dat zijn broer ondanks het risico het land nog niet verliet, wijst er niet op dat deze niet persoonlijk geïdende zou worden. Volgens verzoeker moet dit gegeven in de Ingoesjetische traditie en cultuur worden gekaderd. Indien zijn broer zou zwichten onder de druk, zou dit een schande vormen, zou zijn sociale positie in het gedrang komen en zou hij al het aanzien verliezen dat hij doorheen de jaren vergaarde. Een vertrek zou dus nadelig zijn voor de geloofwaardigheid van verzoekers broer en van het muftiaat.

Verzoeker kan evenmin akkoord gaan met de motivering dat er in zijn hoofde en ten gevolge van de link met zijn broer geen risico zou zijn. Hij wijst in dit kader vooreerst op zijn kwetsbare profiel ingevolge zijn gezondheid. Dit moet in rekening worden gebracht. Hoewel het CGVS twijfelt aan verzoekers geheugenproblemen, kan er aan zijn lichamelijke zwakte niet worden getwijfeld. Hij vormt door zijn toestand een makkelijk doelwit voor intimidatie voor de politieke tegenstanders van zijn broer. Door zijn medische toestand moet de drempel voor zijn vrees voor vervolging en risico op ernstige schade worden verlaagd. Verzoekers vertrek wordt gelet op de culturele eigenheid van zijn land niet als zwakte of schande gezien. De officiële versie is immers dat hij is vertrokken omwille van zijn medische problemen en hij geniet niet zoveel aanzien als zijn broer. Zijn vrouw en kinderen worden heden ook niet lastig gevallen. Vrouwen en kinderen worden buiten zulke vetes gehouden. De tegenpartij zou dus gezichtsverlies lijden, mochten zijn vrouw en kinderen worden geïdende.

Verzoeker is van mening dat er wel familieleden problemen kenden omwille van de functie van zijn broer. Hij wijst op de gerechtelijke procedures van zijn vader. Hij stelt dat deze zonder reden werd geïdende. De autoriteiten deden hun best om het bedrijf van zijn vader in diskrediet te brengen doch slaagden hierin niet omdat alles technisch in orde was. De pogingen om rechtszaken aan te spannen zorgden bij zijn vader wel voor veel stress.

Samenvattend, stelt verzoeker dat het CGVS alle incidenten isoleert en minimaliseert zonder het grotere geheel te willen zien. De vete rijkt verder dan het CGVS wil inzien.

Verzoeker vraagt op basis van het voorgaande om aan hem de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Minstens vraagt hij om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

2.2. Verzoeker voegt ter staving van zijn betoog de volgende stukken bij het verzoekschrift: een aantal documenten omtrent (zijn machtiging tot verblijf op basis van) zijn medische toestand (bijlagen 2-4) en drie persartikels (bijlagen 5-7).

3. Door partijen ter kennis gebrachte nieuwe elementen

3.1. Verzoeker legt op 12 oktober 2018 per fax en door middel van een aanvullende nota nieuwe elementen neer (rechtspiegingsdossier, stuk 9).

Het betreft een aantal bijkomende medische attesten ter staving van zowel zijn lichamelijke toestand als zijn geheugenproblemen.

Voor zover uit de attesten zijn lichamelijke toestand blijkt, wijst verzoeker er andermaal op dat hij een gemakkelijk doelwit vormt voor geweld en intimidatie vanwege de politieke tegenstanders van zijn broer.

Daarnaast wenst verzoeker zijn geheugenproblemen aan te tonen. Daarvoor legt hij vooreerst een attest neer van 8 mei 2018 van de Dienst Neurologie van het UZ Gent. Uit dit attest blijkt dat verzoeker ten overstaan van de geneesheer ook verklaarde geheugenproblemen te hebben. De geneesheer stelt in zijn besluit dat er nog verder onderzoek nodig is met betrekking tot de geheugenproblemen van verzoeker. Verzoeker legt eveneens een neuropsychologisch standaardverslag van de Dienst Neurologie van het UZ Gent neer dat dateert van 9 juli 2018. Verzoeker citeert uit het besluit van dit verslag. Hij leidt uit de attesten af dat hij weldegelijk kampt met geheugen- en aandachtsproblemen. Gezien de attesten mag volgens verzoeker *“worden vermoed”* dat zijn geheugenproblemen een invloed hebben gehad op het gehoor.

3.2. Verweerder brengt in het kader van onderhavige beroepsprocedure geen nieuwe elementen ter kennis van de Raad.

4. Beoordeling van de zaak

4.1. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de voormelde wet van 29 juli 1991, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

4.2. Vooreerst kan worden opgemerkt dat verzoeker de bestreden beslissing niet betwist waar gemotiveerd wordt dat rekening gehouden werd met zijn bijzondere procedurele noden, dat hier op passende wijze aan tegemoet gekomen werd, dat in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze kan worden aangenomen dat zijn rechten in het kader van onderhavig verzoek om internationale procedure werden gerespecteerd en dat hij kon voldoen aan zijn verplichtingen. Integendeel erkent verzoeker in het verzoekschrift meermaals dat het CGVS rekening hield met en tegemoet kwam aan zijn procedurele noden (p.7, 11, 20).

4.3. Verzoeker vestigt in het onderhavige verzoekschrift uitgebreid de aandacht op zijn medische situatie en de medicatie die hij hiervoor ontvangt.

Ten aanzien van verzoekers medische problemen wordt in de bestreden beslissing echter vooreerst met recht gesteld dat deze op zich geen aanleiding kunnen geven tot het toekennen van internationale bescherming aan verzoeker. De motieven dienaangaande luiden als volgt:

“Er dient te worden opgemerkt dat medische redenen op zich geen verband houden met de criteria bepaald bij artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. U dient zich voor de beoordeling van medische elementen te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht aan de Minister of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980.”

Verzoeker betwist deze motieven niet. Integendeel stelt hij uitdrukkelijk ermee akkoord te zijn dat zijn medische toestand op zich geen aanleiding kan geven tot de toekenning van internationale bescherming.

Wel tracht verzoeker te laten uitschijnen dat zijn medische situatie en de door hem ingenomen medicatie ingevolge de geheugenproblemen die zij met zich brengen een gevoelige impact zouden hebben gehad op zijn vermogen om doorheen zijn verzoek om internationale gedegen verklaringen af te leggen. Hij verwijt het CGVS dat met dit gegeven onvoldoende rekening werd gehouden. Verzoeker kan in zijn betoog dienaangaande echter niet worden gevolgd.

Verzoeker staft namelijk niet dat hij ingevolge zijn medische situatie of gebruik van medicatie zou hebben geleden of lijden aan ernstige geheugenproblemen; laat staan dat hij zou aantonen dat deze

geheugenproblemen van zulke aard waren of zijn dat zij hem eerder in de loop van zijn procedure zouden hebben verhinderd om volwaardige verklaringen af te leggen.

Hoewel verzoeker in België reeds jarenlang medisch wordt opgevolgd en behandeld en hij ter staving hiervan een veelheid aan stukken neerlegt, blijkt immers niet uit deze stukken dat dit zo zou zijn.

Specifiek inzake het gehoor bij de DVZ, kan worden vastgesteld dat uit de voorgelegde medische stukken die betrekking hebben op het jaar 2015, waarin voormeld gehoor werd afgenomen, nergens blijkt dat verzoeker indertijd aan geheugenproblemen zou hebben geleden. Integendeel wordt verzoekers algemene toestand in het bij het verzoekschrift gevoegde attest van het UZA van september 2015, dat weliswaar dateert van een aantal maanden na het afnemen van verzoekers verklaringen bij de DVZ en betrekking heeft op de periode van twee maanden tot acht maanden na het gehoor bij de DVZ, na klinisch onderzoek omschreven als *“alert, adequaat, georiënteerd”*. Verder wordt noch bij verzoekers antecedenten in dit attest, noch in enig ander neergelegd attest, ook maar enig gewag gemaakt van (het vermelden door verzoeker van) geheugenproblemen of van enige moeilijkheid in hoofde van verzoeker om gebeurtenissen te situeren in de tijd.

Verzoeker brengt door middel van een aanvullende nota nog een aantal bijkomende, recente medische attesten bij, deze maal om aan te tonen dat hij (eveneens) geheugenproblemen zou hebben gekend bij het CGVS, doch uit deze attesten kan evenmin worden afgeleid dat hij ten tijde van het gehoor bij het CGVS, dat plaatsvond op 2 februari 2018, niet bij machte zou zijn geweest om zijn asielrelaas op een gedegen wijze uiteen te zetten en in dit kader volwaardige verklaringen af te leggen. Vooreerst kan in dit kader worden opgemerkt dat verwacht mocht worden dat verzoeker, zo hij ten tijde van dit gehoor werkelijk met dermate ernstige problemen kampte dat dit zijn vermogen om het gehoor te volbrengen aantastte, dit reeds ten overstaan van het CGVS zou hebben aangetoond. Verzoeker werd immers reeds jarenlang medisch opgevolgd. Het is dan ook tekenend dat verzoeker, zoals blijkt uit de inhoud van de neergelegde attesten, slechts nadat tijdens het gehoor bij het CGVS werd aangegeven dat zijn verklaringen op een aantal vlakken geloofwaardigheid ontbeerden en nadat zijn advocaat hierom uitdrukkelijk verzocht, attesten trachtte bekomen ter staving van de beweerde geheugenproblemen. Uit het attest van 8 mei 2018 blijkt verder dat, hoewel hij beweerde reeds jarenlang geheugenproblemen te kennen, verzoeker na klinisch neurologisch onderzoek werd omschreven als: *“Bewuste adequate georiënteerde patiënt”*. Voor het overige blijkt uit dit attest niet dat verzoeker (al dan niet ernstige) geheugenproblemen kende, wordt hierin slechts gewag gemaakt van aandachtsproblemen en wordt verzoeker doorverwezen voor verder onderzoek voor zijn cognitieve klachten. In het attest van 6 juli 2018 wordt verzoeker opnieuw omschreven als *“correct georiënteerd in tijd, plaats en persoon”*. Verder wordt in dit attest andermaal slechts melding gemaakt van een *“mild afwijkende verbale aandachtspanne en een mild afwijkend verbaal werkgeheugen”*. Het geheugenonderzoek toonde echter aan dat verzoekers geheugen niet zodanig gebrekkig functioneert als hij tracht te laten uitschijnen middels een selectieve lezing van enkele zinnen uit het medische attest. Zo bleek hieruit dat hij voor eenvoudig verbaal materiaal een normale initiële inprenting en een eerder vlakke leercurve vertoonde, bleek de uitgestelde bewaring normaal en bleek verzoeker een complexe figuur onmiddellijk en uitgesteld normaal te kunnen reproduceren. In het attest wordt vervolgens gesteld: *“Er zijn geen argumenten voor onderpresteren”*. Verzoeker vertoonde verder een normale visuele perceptie van objectlokalisatie, een normale kloktekening en een mild tekort schietend ruimtelijk inzicht. Er werd nog een normale tot matig afwijkende semantische en woordvloeiendheid vastgesteld doch verzoekers mentale flexibiliteit en eenvoudig probleemoplossend denken waren normaal. Verder kende hij geen woordvindingsproblemen. Waar in de conclusie wordt gesteld dat verzoeker aandachtsproblemen kent die een invloed hebben op het verbale geheugen dat een vlakke leercurve vertoont en een beperkte herkenning vertoont van aangeleerd materiaal, wordt vervolgens dan ook gesteld: *“De overige functies zijn in grote lijnen normaal”*. Aldus blijkt uit voormeld attest niet dat verzoeker dermate ernstige problemen zou kennen of hebben gekend dat hij begin 2018 niet bij machte mocht worden geacht om het gehoor bij het CGVS te volbrengen.

Het voorgaande klemmt nog des te meer daar verzoeker zich beperkt tot het uiten van de louter algemene en hypothetische bewering dat gezien de voormelde attesten mag *“worden vermoed”* dat zijn geheugenproblemen een invloed hebben gehad op het gehoor/de gehoren. Verzoeker laat na dienaangaande verdere duiding te verstrekken. Hij toont niet aan dat, waar of op welke wijze deze problemen zijn gezegden concreet zouden hebben beïnvloed. Evenmin preciseert hij waar of hoe dit van invloed zou zijn geweest op de inhoud van de bestreden beslissing en motivering. In de bijgebrachte attesten wordt op de (mogelijke) invloed van zijn zelfverklaarde problemen op de inhoud van zijn eerdere gezegden en/of deze beslissing evenmin ingegaan.

Dient daarenboven te worden vastgesteld dat uit de vragenlijst en de verklaring DVZ nergens blijkt dat verzoeker enig bezwaar zou hebben geformuleerd tegen het plaatsvinden van het gehoor bij de DVZ. Evenmin blijkt hieruit dat hij, zelfs wanneer uitdrukkelijk gevraagd werd naar eventuele andere problemen (administratief dossier, vragenlijst, nr.3.9. en 3.10.) melding zou hebben gemaakt van geheugenproblemen of van het gegeven dat hij geen volwaardige verklaringen kon afleggen. Het tegendeel blijkt daarenboven genoegzaam uit de voormelde stukken. Verzoeker gaf, geconfronteerd met de gestelde vragen, niet aan zich de feiten niet te herinneren. Hij antwoordde duidelijk op de gestelde vragen, zette zijn relaas uitgebreid uiteen, legde gedetailleerde verklaringen af en hanteerde daarbij spontane en duidelijke tijdsindicaties. Uit de vragenlijst en de verklaring DVZ blijkt dat het gehoor bij de DVZ op normale wijze is geschied en kunnen geen problemen worden afgeleid. Verzoeker ondertekende beide stukken bovendien uitdrukkelijk voor akkoord nadat deze aan hem werden voorgelezen in het Russisch. Hiermee gaf hij aan dat de hierin opgenomen verklaringen juist zijn en met de werkelijkheid overeenstemmen.

Gelet op het voorgaande, was het niet ernstig van verzoeker om bij het CGVS, hiermee anticiperend op eventuele gebreken in of verschillen tussen zijn verklaringen bij het CGVS en de DVZ, aan te geven dat hij niet meer wist wat hij bij de DVZ allemaal vertelde en voor te houden dat hij bij de DVZ eigenlijk niet in staat zou zijn geweest om te praten, er snel van af wilde zijn en naar het ziekenhuis wilde (administratief dossier, gehoorverslag CGVS, p.2). Dit geldt nog des te meer nu verzoeker anderzijds liet en nog steeds laat uitschijnen dat zijn verklaringen bij de DVZ niet waren ingegeven door zijn onvermogen om gedegen verklaringen af te leggen doch wel omdat hij voorafgaand aan het gehoor bij de DVZ werd beïnvloed en daarom moedwillig leugenachtige verklaringen aflegde (administratief dossier, gehoorverslag CGVS, p.12).

Verzoeker en diens advocaat formuleerden bij het CGVS evenmin enig bezwaar tegen het plaatsvinden van het gehoor. Verder beweerde verzoeker aldaar weliswaar dat hij eerder bij de DVZ geen volwaardige verklaringen kon afleggen, doch vermeldde hij niet dat hij bij het CGVS (eveneens) verhinderd zou zijn om zijn asielmotieven op geen gedegen wijze uiteen te zetten. Daarenboven blijkt uit de inhoud van het gehoorverslag van het CGVS dat het gehoor bij het CGVS op een normale wijze is geschied en kunnen hieruit geen noemenswaardige problemen worden afgeleid. Verzoeker legde andermaal duidelijke, spontane en gedetailleerde verklaringen af en deinsde daarbij gedurende het gehoor niet voor terug om inzake zowel zijn levensloop, opeenvolgende beroepen en verblijfplaatsen als zijn asielrelaas en de door zijn familieleden ondergane feiten spontaan de nodige tijdsindicaties te geven en gebeurtenissen te situeren in de tijd en ten opzichte van elkaar.

Indien verzoeker zich, al dan niet omwille van de beweerde geheugenproblemen, bepaalde elementen niet kon herinneren of deze elementen niet terdege kon situeren in de tijd, had hij dit zowel bij de DVZ als bij het CGVS kunnen en moeten aangeven wanneer naar deze elementen gevraagd werd. Er werd bij de aanvang van beide gehoren immers uitdrukkelijk gewezen op de op verzoeker rustende medewerkingsplicht en op het belang van het afleggen van juiste en waarheidsgetrouwe verklaringen. In zoverre verzoeker dit niet deed en antwoordde op de aan hem gestelde vragen, kan verzoeker *post factum* niet ernstig voorhouden dat hij het antwoord op deze vragen eigenlijk niet wist of niet kon geven en derhalve zomaar iets zou hebben verklaard.

Gelet op het voorgaande, kunnen verzoekers beweerde geheugenproblemen en zelfverklaarde onvermogen om zaken te situeren in de tijd en om gedegen verklaringen af te leggen geen verklaring bieden voor de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen.

4.4. Verzoeker wijst daarnaast op het tijdsverloop tussen de gehoren bij de DVZ en bij het CGVS. Dit tijdsverloop kan echter evenmin een verklaring bieden voor de in de bestreden gedane vaststellingen.

Van een verzoeker om internationale bescherming, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag immers worden verwacht dat deze alle elementen ter ondersteuning van zijn verzoek om internationale bescherming op correcte, coherente, duidelijke en precieze wijze kan weergeven, zeker die feiten en gebeurtenissen die de essentie uitmaken van het relaas, die hij persoonlijk heeft meegemaakt en die de directe aanleiding vormen van zijn vertrek uit zijn land. Daar de aangehaalde gebeurtenissen een manifeste afwijking vormen op de alledaagsheid en van determinerende invloed waren op zijn verdere leven, kunnen zij geacht worden in verzoekers geheugen te zijn gegrift zodat hij bij machte zou moeten zijn deze, ook gedurende twee gehoren die een aantal jaren uiteen liggen, op coherente en duidelijke wijze uiteen te zetten.

4.5. Dat verzoeker, mede door zijn medische toestand, zou zijn beïnvloed voorafgaand aan het gehoor bij de DVZ en aldaar daardoor verklaringen zou hebben afgelegd die niet stroken met de werkelijkheid, vormt voor de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen evenmin een afdoende verschoning.

Verzoeker tracht met dit betoog de verantwoordelijkheid voor het afleggen van leugenachtige, tegenstrijdige en ongeloofwaardige verklaringen geheel ten onrechte volledig van zich af te schuiven en bij derden te leggen.

Van verzoeker mag, als verzoeker om internationale bescherming, namelijk redelijkerwijze verwacht worden dat hij de asielinstanties, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (UNHCR, *Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status*, Genève, 1992, nr. 205). Hij dient alle nodige elementen ter staving van het verzoek gelet op het bepaalde in artikel 48/6, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming en het is aan hem om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de asielinstanties kunnen beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze medewerkingsplicht (die eerder reeds werd aangegeven in Europese richtlijnen, wetgeving en rechtspraak) vereist dus van een verzoeker om internationale bescherming dat hij de asielinstanties zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielrelaas. De asielinstanties mogen van een verzoeker om internationale bescherming overeenkomstig artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet correcte en coherente verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, de afgelegde reisroute, reisdocumentatie en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient. Overeenkomstig artikel 48/6, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet vormt het ontbreken van de in het eerste lid bedoelde elementen, en meer in het bijzonder het ontbreken van het bewijs omtrent de identiteit of nationaliteit, die kernelementen uitmaken in een procedure tot beoordeling van een verzoek om internationale bescherming, een negatieve indicatie met betrekking tot de algehele geloofwaardigheid van het relaas, tenzij de verzoeker een bevredigende verklaring heeft gegeven voor het ontbreken ervan. Indien de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, behoeven deze aspecten enkel geen bevestiging indien voldaan is aan de cumulatieve voorwaarden in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

In het kader van het voorgaande kan worden herhaald dat verzoeker zowel bij de DVZ als bij het CGVS uitdrukkelijk werd gewezen op de op hem rustende medewerkingsplicht en op het belang van het afleggen van juiste en waarheidsgetrouwe verklaringen.

4.6. Mede gelet op de hoger gedane vaststellingen, voert verzoeker niet één concreet en dienstig argument aan ter weerlegging van de in de bestreden beslissing opgenomen, uitgebreide motivering omtrent de problemen die hij beweert te hebbe ondergaan, met name de ontvoering waarvan hij slachtoffer beweert te zijn geworden en het gegeven dat er van hem smeergeld zou zijn geëist.

De motivering inzake de ontvoering vindt steun in het dossier, is pertinent en terecht en luidt als volgt:

“Vooreerst dient te worden opgemerkt dat er aan uw persoonlijke vervolgingsfeiten, met name uw ontvoering naar een baksteenfabriek, geen enkel geloof kan worden gehecht. De verschillende verklaringen die u ter zake heeft afgelegd blijken op cruciale punten vaag of incoherent te zijn. Bij de DVZ verklaarde u dat u in 2010 door mannen in militair uniform naar een baksteenfabriek werd gebracht, alwaar u zonder uitleg te krijgen gedwongen werd om te werken. Volgens uw DVZ-verklaringen werd u ziek en bedlegerig in april 2011 en was u gedurende twee tot drie weken niet in staat om te werken. U zou op een bepaald moment het bewustzijn verloren zijn en u kwam in een put in een bos weer bij uw positieven. U stelde vervolgens dat u na een dag stappen een herder tegenkwam waarna u opnieuw het bewustzijn verloor. U zou twee tot drie dagen later wakker geworden zijn in de hut van de herder en u gaf hem het telefoonnummer van uw vriend B. (...) B. (...) zou u vervolgens zijn komen halen in de hut van de herder en hij nam u mee naar zijn huis in Pliyevo (in Ingoesjetie). Pas een jaar na uw aankomst bij B. (...), volgens u ergens in juni of juli 2013, durfde u naar huis terug te keren (CGVS-vragenlijst 3.1. en 3.5.). Bij voorgaande verklaringen kunnen er op zich reeds een aantal vraagtekens geplaatst worden. Zo zou moeten blijken dat u ergens in 2010 werd meegenomen en dat u tijdens de tweede helft van april of begin van mei 2011 de baksteenfabriek verliet. Uit uw DVZ-verklaring

blijkt evenwel dat uw zoon U. (...) is geboren op 10 oktober 2011. Uw zoon zou merkwaardig genoeg dus verwekt geweest zijn tijdens uw gevangenschap. Verder zou u nadat u in het voorjaar van 2011 de baksteenfabriek verliet naar uw vriend B. (...) geweest zijn. U verklaarde dat u pas een jaar later terug naar huis durfde gaan. Deze timing klopt niet aangezien u evenzeer verklaarde dat u pas in juni of juli van 2013 naar huis ging. Deze eerste vaststellingen doen zodoende twijfels rijzen aangaande uw persoonlijke vervolging. Dat er aan uw ingeroepen vervolgingsfeiten geen geloof kan worden gehecht wordt verder bevestigd wanneer ook uw CGVS-verklaringen in rekening worden gebracht. Zo blijkt vooreerst dat u uw persoonlijke vervolgingsfeiten pas in laatste instantie aanhaalde tijdens uw onderhoud bij het CGVS, ofschoon dit bij de DVZ uw volledige relaas bleek te zijn (notities persoonlijk onderhoud p. 15). Verder was uw kennis over uw persoonlijke problemen onaannemelijk vaag en beperkt. U had er naar eigen zeggen geen idee van waar u ontvoerd werd, door wie en ook over de ontvoering zelf en hoe deze is verlopen herinnerde u zich niets meer (notities persoonlijk onderhoud p. 15 en 16). Vervolgens blijkt dat u zich ook niets meer herinnert van de periode waarin u in de baksteenfabriek zou verbleven hebben. U weet niet meer of u daar iets gedaan heeft en ook of u daar zelf gewerkt heeft herinnert u zich niet (notities persoonlijk onderhoud p. 16 en 17). Over hoe u uit de baksteenfabriek kon wegraken verklaart u dat u waarschijnlijk kon wegvlugten, maar ook daar weet u uiteindelijk niets over (notities persoonlijk onderhoud p. 16 en 17). Voorts blijkt dat u uw ontvoering op geen enkele wijze kon situeren in de tijd. Dit is geenszins logisch want uw familieleden zijn op de hoogte van wanneer ze u zijn kwijtgeraakt en wanneer u bij hen terug was. Zelfs indien zou worden aangenomen dat u het zich niet herinnert kan worden verondersteld dat u dit via hen zou te weten gekomen zijn (notities persoonlijk onderhoud p. 16). Enkel op het einde van uw persoonlijk onderhoud stelt u dat uw ontvoering in 2014 of 2015 moet geweest zijn, wat geenszins overeenkomt met uw DVZ-verklaring (notities persoonlijk onderhoud p. 22). De dingen die u wel lijkt aan te reiken tijdens uw persoonlijk onderhoud komen bovendien niet overeen met hetgeen u eerder bij de DVZ verklaarde. Zo maakte u bij het CGVS merkwaardig genoeg geen enkele melding van uw vriend B. (...) of uw verblijf bij hem. U verklaarde bij het CGVS dat de herder u bewusteloos maar levend heeft gevonden, dat u aan deze herder het nummer van uw broer gaf en dat u vervolgens bij de herder werd opgehaald door uw broer en neef én dat zij u vanaf daar rechtstreeks naar huis brachten (notities persoonlijk onderhoud p. 15, 16, 17 en 18). U werd bij het CGVS geconfronteerd met de verklaringen die u bij de DVZ had afgelegd, met name dat u het nummer gaf van uw vriend B. (...) en dat u eerst meer dan een jaar bij hem verbleef. U repliceerde hierop: "Kijk hetgeen ik toen vertelde was info die ik zelf verzamelde en ik dacht dat het correct was. En kijk voor het interview, kort voor ik interview gaf was ik beïnvloed door verschillende mensen. Die zeggen je moet zo doen." (notities persoonlijk onderhoud p. 20-21) Deze uitleg kan nog steeds niet verklaren waarom u de ene keer zou zeggen dat u eerst meer dan een jaar lang bij B. (...) inwoonde en de andere keer zou stellen dat uw broer u rechtstreeks naar huis bracht. Wanneer u ook hiermee geconfronteerd werd veranderde u opnieuw uw verklaringen en stelde u dat u het volgende: "En kijk ik ging bij B. (...) maar slechts enkele dagen, geen maanden. Want B. (...) woont dicht bij ziekenhuis in Pliyevo. En men weigerde om mij in ziekenhuis op te nemen. En daarom heb ik enkele dagen of misschien weken bij B. (...) gebleven (notities persoonlijk onderhoud p. 21). Ook deze nieuwe stelling, waarbij u enkele dagen of weken bij B. (...) zou gebleven zijn kan de tegenstrijdigheid tussen uw verschillende verklaringen niet ongedaan maken. Aangezien deze (langdurige) fase meteen na uw ontvoering een cruciale periode vormt binnen uw asielrelaas, ondermijnen uw verklaringen ter zake op ernstige wijze uw geloofwaardigheid. Daarnaast verklaarde u bij het CGVS dat u op basis van informatie die u van uw broer verkreeg te weten kwam dat uw ontvoering slechts enkele dagen tijd in beslag nam (notities persoonlijk onderhoud p. 17). Ook deze bewering komt geenszins overeen met uw DVZ-verklaringen waaruit kan worden afgeleid dat u reeds in 2010 en tot eind april, begin mei 2011 gevangen zat in de baksteenfabriek. Geconfronteerd met de incoherente verklaringen stelde u dat u zich niet alles kan herinneren, dat u uw verhaal diende op te bouwen uit stukjes info die u hier en daar te weten kwam en dat dingen die u vroeger vertelde mogelijks overdreven waren (notities persoonlijk onderhoud p. 21). Dergelijke uitleg voor de verregaande divergenties inzake de duur van uw gevangenschap kan evenwel niet weerhouden worden als een toereikende verklaring. Op die manier wordt uw geloofwaardigheid inzake uw persoonlijke vervolging onvermijdelijk verder ondermijnd. Zelfs rekening houdend met uw gezondheidsproblemen kan niet worden ingezien waarom u zich bij de DVZ wel dingen kon herinneren die u bij het CGVS compleet was vergeten, te meer omdat u aangaf dat uw gezondheid al voor uw aankomst in België niet optimaal was. Bovendien, zoals reeds werd opgemerkt, had u op verschillende punten de mogelijkheid om uw familie te vragen hoe de situatie was verlopen. De lacunes en tegenstrijdigheden binnen uw asielrelaas zijn dermate omvangrijk en impactvol dat er kan betwijfeld worden dat u deze gebeurtenissen compleet zou vergeten zijn of dat u zichzelf in die mate zou tegenspreken. Bovenstaande vaststellingen doen het CGVS aldus besluiten dat er aan uw persoonlijke vervolging geen geloof kan worden gehecht. Deze vaststelling moet bovendien in het licht gezien worden van een algemeen gebrekkige geloofwaardigheid. Zo blijkt immers dat u leugenachtige

verklaringen heeft afgelegd over uw loopbaan, reisweg en paspoort. Bij de DVZ verklaarde u dat u in 2000 één jaar actief was als rechercheur. Daarna zou u van 2001 tot 2004 als journalist gewerkt hebben. Vanaf 2004 tot 2007 was u naar eigen zeggen bedrijfsjurist en van 2007 tot 2009 was u zelfstandig aannemer. U verklaarde dat u sinds uw vervolging niet meer in staat was om te werken (DVZ-verklaring – Persoongegevens – Vraag 12). Bij het CGVS verklaarde u daarentegen dat u na uw ontslag als rechercheur slechts één jaar actief was als journalist en dat u dan wegens een te laag inkomen uw ontslag indiende. Vervolgens maakte u geen enkele melding van uw activiteiten als bedrijfsjurist en stelde u dat u na uw functie als journalist aan de slag ging als aannemer. U verklaarde dat u deze job uitoefende tot u ziek werd en u situeert dit omstreeks begin 2015 (notities persoonlijk onderhoud p. 8). Niet alleen legde u duidelijk incoherente verklaringen af over uw loopbaan, u geeft bij het CGVS bovendien aan dat u als aannemer actief was tot uw ziek werd, naar eigen zeggen begin 2015. Dit gaat verder in tegen de DVZ-verklaring waarin u stelt dat u niet in staat was te werken sinds uw vervolging die u toen situeerde in 2010-2011. Met betrekking tot uw reisweg verklaarde u verder bij de DVZ dat u vanaf Troitskaya met de wagen naar Moskou ging en vandaaruit verder reisde naar Antwerpen met een minibus (DVZ-verklaring – Reisroute – Vraag 33). Bij het CGVS stelde u dat u met overstappen in Moskou en Rotterdam met het vliegtuig naar België kwam. Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheden stelde u: “Ja dat kopt. Dat was niet waar. Gezien mijn toestand ik wou er snel van af zijn. Ik heb het allemaal verzonnen [...]” (notities persoonlijk onderhoud p. 12) U zou voorts volgens uw verklaringen bij DVZ nooit een internationaal paspoort hebben gehad (DVZ-verklaring – Persoonlijke documenten – Vraag 26A). Wanneer u bij het CGVS plots toch een reispaspoort voorlegde stelde u over uw initiële verklaringen: “Omdat ik hem niet bijhad daarom heb ik dat zo gezegd. Dat was de reden. En eerlijk gezegd werd het mij zo aangeraden om te zeggen dat ik geen reispas had. Ik ga daarover niet liegen. Het werd me zo aangeraden.” (notities persoonlijk onderhoud p. 12) In elk geval moet worden vastgesteld dat u bewust de Belgische asielinstanties heeft willen misleiden, hetgeen tekenend is voor uw algemene geloofwaardigheid.”

Verzoeker beperkt zich inzake deze motivering tot een loutere herhaling en bevestiging van een aantal van zijn eerdere verklaringen. Hij bevestigt één versie van een aantal van zijn tegenstrijdige verklaringen en herhaalt dat hij zijn informatie slechts fragmentarisch en in stukken ontving. Hiermee doet verzoeker geenszins afbreuk aan de voormelde, omtrent deze verklaringen gedane vaststellingen. Voor het overige laat verzoeker de voormelde motieven ongemoeid. Derhalve blijven zij onverminderd gelden.

Verzoeker voert, de voorgaande vaststellingen mede in acht genomen, evenmin enig dienstig argument aan ter weerlegging van de volgende motieven:

“Wat het van u geëiste smeergeld betreft moet worden opgemerkt dat u reeds in 2000 met deze eis geconfronteerd werd en dat u reeds in 2001 ontslagen werd. Gezien deze vaststellingen kan niet worden volgehouden dat er op heden op deze basis nog kan besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in uw hoofde. U maakte er bij de DVZ als bij het CGVS melding van dat er na uw ontslag nog twee keer mensen naar uw woning zijn gekomen om alsnog het smeergeld te innen (notities persoonlijk onderhoud p. 15 en Vragenlijst CGVS 3.5.). Deze bezoeken zouden minstens tien jaar na uw ontslag hebben plaatsgevonden. Indien men daadwerkelijk nog na uw ontslag de bedoeling had om smeergeld te verkrijgen kan verwacht worden dat er meer en vooral veel eerder inspanningen zouden geleverd worden om het smeergeld te verkrijgen. Bij het CGVS gaf u aanvankelijk evenwel geen andere problemen in die zin aan (notities persoonlijk onderhoud p. 15 en 18). Wanneer u met dit bevreedende verloop werd geconfronteerd reageerde u als volgt: “Kijk ik werkte van 2000 tot 2001. En ontvoering was in 2014/2015. Dus daarom heb ik die twee aan één gekoppeld.” Het is pas nadat u vervolgens nog een tweede keer met het onlogische verloop werd geconfronteerd dat u op weinig overtuigende wijze aangaf dat ze u niet met rust lieten en dat er over gepraat werd tijdens situatie waarbij ze u aan het smeergeld herinnerden (notities persoonlijk onderhoud p. 22). Op basis van voorgaande vaststellingen dient te worden besloten dat de eis om smeergeld te betalen en de door u ingeroepen nasleep niet kunnen overtuigen om in uw hoofde te besluiten tot een actuele vrees voor vervolging.”

Met zijn loutere herhaling van zijn uiteindelijke gezegden en door te poneren dat het weldegelijk plausibel is dat hij werd lastig gevallen door de mensen van de viceminister, doet verzoeker aan de voormelde motieven immers geenszins afbreuk.

4.7. Verzoeker wijst daarnaast op de functie en de feiten gepleegd ten aanzien van zijn broer. Dat verzoekers broer een specifiek profiel vertoont, als assistent van de mufti Khamkhoyev betrokken is bij diens conflict met Yevkurov en in dit kader slachtoffer werd van een aantal feiten die al dan niet kaderden in een bewuste campagne om hem te intimideren (de sluiting van zijn radiozender, de ontploffing van een granaat in zijn tuin in april 2016 en de brandstichting van zijn wagen in mei 2017), wordt in deze genoegzaam aangetoond en wordt door verweerder niet betwist.

Dit kan echter niet volstaan om *in casu* te besluiten tot het bestaan van een nood aan internationale bescherming. Vooreerst kan in dit kader worden opgemerkt dat verzoekers broer blijkens de voorhanden zijnde informatie en zoals terecht wordt opgemerkt in de bestreden beslissing de nodige steun geniet en dat het voormelde profiel en de voormelde feiten verzoekers broer er klaarblijkelijk niet toe aanzetten of noopten om het land zelf te verlaten. Indien verzoekers broer werkelijk diende te vrezen voor zijn leven, kan nochtans redelijkerwijze worden aangenomen dat hij, ook indien dit schande met zich zou brengen en zijn geloofwaardigheid zou schaden, zich aan dit risico zou hebben proberen te onttrekken. Uit hetgeen terecht wordt aangegeven in de bestreden beslissing en hetgeen verzoeker aanvoert in het verzoekschrift (p.15-16), blijkt bovendien dat het voorgaande verzoekers broer er niet van weerhield om in maart 2018 en in mei 2018 openlijk en in het publiek zijn mening te verkondigen. Nergens blijkt daarbij dat verzoekers broer ingevolge hiervan verdere, laat staan ernstige, problemen kende. Verzoeker haalt geen bijkomende feiten of elementen aan die zouden hebben plaatsgevonden na de brandstichting in mei 2017 en waarvan zijn broer slachtoffer zou zijn geworden. Aldus dient het veiligheidsrisico in hoofde van verzoekers broer danig te worden gerelativeerd. Zelfs indien verzoekers broer een ernstig veiligheidsrisico zou lopen, hetgeen gelet op het voorgaande niet zonder meer kan worden aangenomen, dan nog dient te worden opgemerkt dat hieruit niet kan worden afgeleid dat ook diens familieleden, waaronder verzoeker, problemen riskeren.

In dit kader wordt in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd:

“Aangaande deze twee incidenten merkt het CGVS evenwel op dat uw broer die assistent is van de mufti apart woont, niet in de woning waar de rest van uw familie woont, én dat uw overige familieleden die zich bij uw vader in uw ouderlijke woning bevinden nooit met gelijkaardige incidenten te maken kreeg.

(...)

In deze moet voorts worden benadrukt dat uw familie, namelijk uw eigen gezin, uw jongere broer én uw vader, tot op heden nog altijd in dezelfde woning in Troitskaya wonen en dat uw broers en vader volgens u ook niet de intentie hebben om te vertrekken. Indien zij daadwerkelijk vervolging zouden vrezen kan verwacht worden dat zij meer problemen zouden kennen of minstens uit voorzorg niet langer thuis zouden (kunnen) blijven. Specifiek in uw hoofde kan dan ook betwijfeld worden dat u persoonlijk zou gevisieerd worden, daar u slechts de broer van de assistent van het eigenlijke doelwit bent, met name de mufti zelf. Ofschoon er in hoofde van uw broer een veiligheidsrisico kan worden vastgesteld, bent u er niet in geslaagd aannemelijk maken dat u, of de bij uw vader inwonende familie, effectief vervolging dienen te vrezen louter op basis van jullie familieband met uw broer.

Een analyse van het dispuut tussen Yevkurov en Khamkhoyev en van de daaruit volgende problemen en incidenten ligt bovendien in lijn met voormelde vaststellingen dat er in uw hoofde niet kan besloten worden tot een gegronde vrees voor vervolging. In 2015 zou Yevkurov aan mufti Khamkhoyev hebben gevraagd om de moskeeën die salafisme aanhangen ook in de structuur van het muftiaat op te nemen, hetgeen Khamkhoyev weigerde. Diverse bronnen zien deze poging om de salafistische strekking in Ingoesjetië te integreren in het algemeen religieus proces in de republiek als de oorzaak van het aanslepend conflict met Yevkurov. In maart 2016 verklaarde Khamkhoyev dat hij de bemiddelende rol van Yevkurov als steun aan salafisten in Ingoesjetië ziet. Volgens Khamkhoyev waren er de laatste tien jaar een tiental moskeeën in Ingoesjetië die zich niet naar het Ingoesjetische muftiaat schikken. Khamkhoyev drukt hen de stempel van salafisten op, wat deze moskeeën echter verwerpen. Yevkurov meent dat Khamkhoyev teveel een conflictkoers vaart en in december 2015 verklaarde hij op een samenkomst van de Ingoesjetische dorpsimams dat hij Khamkhoyev graag zou zien aftreden, een oproep die hij in maart 2016 herhaalde, maar die Khamkhoyev naast zich neer legde. Yevkurov heeft vervolgens de oprichting van een nieuw directoraat voor Religieuze Zaken bevolen dat rechtstreeks onder zijn bevoegdheid valt en rechtstreeks de bevoegdheid van het muftiaat aanvalt. Khamkhoyev reageerde hierop door steun te zoeken in Ingoesjetië zelf (bij de politieke oppositie) en bij Ramzan Kadyrov. Volgens Memorial is de maatschappelijke reactie op dit conflict beperkt aangezien de bevolking geen conflicten op religieuze gronden wil. Voorts vond er in juli 2016 een overlegvergadering plaats waarna Yevkurov verklaarde dat er geen wahabieten (lokale term voor salafisten) in Ingoesjetië zijn die bestreden moeten worden of waarvan de moskeeën gesloten moeten worden. Chumakov verklaarde dat hij met niemand een conflict had en dat [alle Ingoesjen] één volk zijn. Khamkhoyev was eveneens uitgenodigd, maar hij kwam niet opdagen. Een escalatie in de spanningen tussen aanhangers van imam Chumakov van de moskee in Nasyr-Kort en aanhangers van mufti Isa Khamkhoyev bleef aldus in 2015 beperkt, maar in de loop van 2016 vonden er een viertal incidenten plaats die gelinkt worden aan deze strubbelingen, met name in maart 2016 vond een bomaanslag plaats aan de moskee in Nasyr-Kort waarbij Chumakov licht gewond raakte; in april 2016 werd er een granaat gegooid op het erf van de woning van uw broer waarbij niemand gewond raakte en de schade minimaal

was; in augustus 2016 werd Chumakov de toegang tot Georgië ontzegd omdat hij op een lijst zou staan van personen die verdacht worden van extremisme en/of terrorisme; en in september 2016 werd een aanslag voorkomen op een imam die door Ramzan Kadyrov als salafist werd bestempeld en bedreigd, maar ook betrokken partij is bij religieuze strubbelingen in Ingoesjetie. De incidenten waren opnieuw beperkter vanaf 2017. In maart van dat jaar voerde de FSB een huiszoeking bij Chumakov uit, hetgeen aanschouwd werd als een ondermijning van Yevkurov, wiens tweede ambt dit jaar afloopt. In mei werd de wagen van uw broer in brand gestoken. In oktober 2017 werd een aanslag op Chumakov verijdeld. In 2018 vonden vooralsnog geen incidenten plaats. Uw broer kwam begin maart 2018 nog in de pers wanneer hij kritiek uitte over de manier waarop fondsen worden aangewend. Yevkurov gaf van zijn kant aan dat hij een strakker toezicht wilde op religieuze ceremonies. Hij verwees hiervoor naar de aanslag die in 2016 plaatsvond. Toezicht via camera's is een maatregel die Yevkurov wilde instellen (zie map landeninformatie voor artikels met betrekking tot de vete). Uit de hierboven aangehaalde informatie blijkt dat de incidenten die zich voordoen relatief beperkt blijven en vooral dat de incidenten specifiek gericht zijn op personen die rechtstreeks betrokken zijn bij de vete. In de beschikbare documentatie kwam geen informatie naar voor die er enigszins op wijst dat u als broer van de assistent van de mufti Khamkhoyev zou gevisieerd worden. De familieband tussen u en uw broer kan niet volstaan om in uw hoofde te besluiten tot een gegronde vrees voor vervolging of voor het lijden van ernstige schade. Algemeen kan gesteld worden dat er actueel in Ingoesjetie geen situatie is van vervolging omwille van religieuze redenen, tenzij in eventueel bijzondere en zeer uitzonderlijke gevallen, waarvan kan gesteld worden dat er over bericht wordt en dat deze bijgevolg gedocumenteerd kunnen worden. In uw geval is hier evenwel geen sprake van."

Verzoeker slaagt er niet in deze motieven te ontcrachten. De beweringen dat vrouwen en kinderen in zijn cultuur met rust gelaten worden en dat het tot gezichtsverlies zou leiden indien vrouwen en kinderen in zulk conflict worden gevisieerd, worden door verzoeker op generlei wijze onderbouwd of gestaafd. Daarenboven stoken deze beweringen niet met zijn eerdere gezegden. Eerder liet verzoeker namelijk uitschijnen dat zijn hele familie, en dus ook zijn zussen, kon worden gebruikt om zijn broer onder druk te zetten (administratief dossier, gehoorverslag CGVS, p.23). Hoe dan ook gaat verzoeker met zijn uitleg volledig voorbij aan de vaststelling dat ook zijn vader, broers en neven tot op heden duidelijk met rust worden gelaten (*ibid.*, p.4-5, 23). De Raad acht het niet aannemelijk dat het wel tot gezichtsverlies zou leiden indien er vrouwelijke familieleden worden gevisieerd doch niet tot gezichtsverlies zou leiden indien een zwaar zieke, verzwakte persoon zou worden aangepakt terwijl de overige mannelijke familieleden met rust worden gelaten.

Voor het overige voert verzoeker ter weerlegging van de voormelde motieven geen dienstig verweer. Bijgevolg blijven deze onverminderd gehandhaafd en toont verzoeker geenszins aan dat het profiel en de situatie van zijn broer zouden (kunnen) volstaan om in zijn hoofde of in hoofde van de overige naaste familieleden van zijn broer te besluiten tot het bestaan van een nood aan internationale bescherming.

Waar verzoeker zulks alsnog aannemelijk tracht te maken middels een verwijzing naar de rechtszaken van zijn vader, kan worden opgemerkt dat in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd wordt:

"U gaf voorts te kennen dat uw vader juridisch in de problemen werd gebracht door de Ingoesjetische autoriteiten. Uit de in uw dossier beschikbare stukken blijkt dat er twee rechtszaken tegen uw vader werden aangespannen. Een eerste betreft een bouwovertreiding die zou zijn vastgesteld door de bouwinspectie. Exploitatie zonder vergunning leidde er toe dat er een boete werd gevorderd van 20.000 roebel (omgerekend 277,21 Euro). Het door uw vader ingestelde beroep werd door de rechtbank wegens laattijdigheid onontvankelijk verklaard, ofschoon uw vader er op had gewezen dat hij het vonnis niet op tijd heeft ontvangen. Een tweede rechtszaak betreft de bodemkwaliteit van de gronden van uw vader. De vee-inspectie zou van oordeel geweest zijn dat de bodemkwaliteit niet aan de vereiste normen voldeed. Er werd een geldboete van 50.000 roebel (omgerekend 693,02 euro) gevorderd. Uw vader betwistte dit oordeel en staaft dit met een verslag van een veearts die stelde dat het hooi van de boerderij geen gevaar vormde voor het vee. Een expertise van het vee-laboratorium op datum van 31 augustus 2016 bevestigde uiteindelijk de vaststellingen die eerder door de veearts werden gedaan. U legde inzake deze twee rechtszaken de volgende documenten voor: een verzoekschrift (k), een oproeping van de bouwinspectie (k), een protocol inzake de bouwovertreiding (k), een besluit van de bouwinspectie (k), een vonnis (k), een verzoekschrift om hoger beroep in te stellen (k), een attest die inzage in dossier toelaat (k), een document waarin uw beroep onontvankelijk wordt verklaard (k), een vaststelling van overtreiding inzake bodemkwaliteit (k), een besluit van de vee-inspectie (k), een betwisting van het besluit van de inspectie (k), een verslag van een veearts (k) en een expertiseverslag (k). U verwees ook middels verschillende youtube-links naar de voormelde problemen. In de video's wordt onder meer gesteld dat de vaststellingen die door de autoriteiten werden gedaan niet in overeenstemming zouden zijn met de realiteit. Op basis van voorgaande verklaringen en voorgelegde stukken kan evenwel niet worden besloten dat er fundamentele rechten geschonden werden in hoofde

van uw vader. Wat de rechtszaak inzake de bouwvergunning betreft kan er bezwaarlijk besloten worden dat het in deze gaat om een daad van vervolging of ernstige schade, noch dat uw vader onterecht de rechtsgang wordt ontzegd. Wat de rechtszaak inzake de bodemkwaliteit betreft blijkt uiteindelijk dat uw vader middels een expertise in het gelijk werd gesteld. Op basis van de beschikbare gegevens kan voorts geenszins blijken dat uw vader meer dan anderen zou gevisieerd worden en kan er evenmin besloten worden dat de rechtszaken tegen hem werden ingesteld omwille van de activiteiten van uw broer. Bovenal moet in deze worden gesteld dat uit voormelde gegevens evenmin kan blijken dat u vervolging of ernstige schade dient te vrezen ten gevolge de tegen uw vader ingestelde rechtszaken."

Met zijn loutere herhaling van de bewering dat de rechtszaken tegen (de boerderij van) zijn vader weldegelijk kaderden in vervolging, doet verzoeker hoegenaamd geen afbreuk aan de voormelde, inzake deze rechtszaken en deze bewering gedane vaststellingen.

Deze vaststellingen gelden nog des te meer gezien de betreffende rechtszaken blijkens de neergelegde stukken (administratief dossier, map 'documenten') reeds dateren van 2016, (het bedrijf van) verzoekers vader daarbij niet succesvol in diskrediet werd gebracht en verzoeker nergens enig concreet en objectief element aanreikte waaruit zou kunnen worden afgeleid dat zijn vader sedertdien (nog) persoonlijk zou worden gevisieerd of vervolgd.

Verzoeker laat de bestreden beslissing tot slot geheel ongemoeid waar gemotiveerd wordt:

"Tot slot verwees u in het kader van uw verzoek om bescherming naar uw slechte gezondheidstoestand. U stelde meer bepaald dat u praktisch niet behandeld werd en dat dit een richtlijn was die het ziekenhuis waar u verbleef had gekregen van Yevkurov (notities persoonlijk onderhoud p. 13). Dit betreft een blote bewering die u op geen enkele wijze staft. Bovendien blijkt uit het CGVS-onderhoud dat u drie maanden in het ziekenhuis verbleef en dat uw vertrek werd voorbereid net wanneer uw toestand (licht) verbeterde (notities persoonlijk onderhoud p. 9). Uit uw DVZ-verklaring blijkt bovendien dat u wel verzorgd werd en dat u daar bovendien ook (minstens gedeeltelijk) op correcte wijze onderzocht werd: "Enkele maanden later werd ik ernstig ziek. In de lente van 2014 kreeg ik van een arts te horen dat ik vermoedelijk het begin van TBC had. Er werd me medicatie gegeven. Mijn situatie verslechterde enkel. Ik nam daarom beslissing, voor mijn gezondheid en die van mijn gezin om naar Europa te komen." (CGVS-vragenlijst 3.5.) U maakte er geen enkele melding van dat u moedwillig niet behandeld werd door het medisch personeel in het ziekenhuis. In het licht van uw aangetaste geloofwaardigheid kan uw stelling, als zou u specifiek in opdracht van Yevkurov meer dan anderen een inferieure behandeling gekregen hebben, betwijfeld worden."

De voormelde motieven vinden steun in het dossier en zijn pertinent. Gezien verzoeker deze niet aanvecht, blijven zij onverminderd overeind.

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoeker niet aantoonde dat hij ingevolge het profiel, de functie en de activiteiten van zijn broer bij een terugkeer naar zijn land en regio van herkomst riskeert te worden gevisieerd of vervolgd.

4.8. Omtrent de toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, wordt in de bestreden beslissing op basis van de beschikbare landeninformatie tot slot terecht gesteld:

"Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet tenslotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de gewapende strijd tussen de Ingoesjetische autoriteiten en de rebellen, die zich verenigden binnen het Emiraat van de Kaukasus, actueel grotendeels is uitgedoofd. Het beperkt aantal overblijvende strijders lieerde zich aan IS, dat zich zo ter plaatse tracht te ontwikkelen. Slechts een zeer beperkt aantal gewelddadige incidenten zou sinds september 2015 eventueel aan gewapende groepen kunnen worden toegeschreven. De autoriteiten in Ingoesjetië trachten uitingen van gewapend verzet te voorkomen door middel van gerichte zoekacties en arrestaties, waarbij het soms tot een gewapend treffen komt met de verdachten. De meeste acties zijn gericht op welbepaalde doelwitten en ingegeven door specifieke motieven, terwijl uit wat voorafgaat genoegzaam blijkt dat u géén concrete elementen hebt doen gelden die er op wijzen dat u in dit verband zou worden gevisieerd in Ingoesjetië. Op grond van wat voorafgaat, kan dan ook worden besloten dat de algemene veiligheidssituatie in Ingoesjetië niet van die aard is dat burgers er op veralgemeende wijze slachtoffer zijn van daden van willekeurig geweld. Er valt immers slechts een beperkt aantal slachtoffers die als burgers zouden kunnen worden gekwalificeerd door willekeurig geweld, doordat de meeste acties gericht zijn of doordat het aantal grootschalige acties waarbij burgerslachtoffers vallen, duidelijk gelimiteerd is. De commissaris-generaal beschikt terzake over een zekere appreciatiemarge en is na grondige analyse van de beschikbare informatie van oordeel dat er géén zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat er in Ingoesjetië actueel sprake is van een uitzonderlijke situatie waarin de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat het leven of persoon van de daar aanwezige

burgerbevolking ernstig worden bedreigd als gevolg van een gewapend conflict. Thans bestaat er voor burgers in Ingoesjetië bijgevolg géén reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, onder c) van de Vreemdelingenwet."

Verzoeker betwist deze motieven niet en brengt geen informatie bij die kan leiden tot een andere oordeelsvorming. Derhalve blijven voormelde motieven onverminderd gelden en toont hij niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op grond van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

4.9. De in de map 'documenten' in het administratief dossier opgenomen stukken kunnen omwille van het voorgaande en omwille van de overige, in de bestreden beslissing opgenomen, pertinente en terechte redenen, geen afbreuk doen aan het voorgaande.

4.10. De stukken bij het verzoekschrift en de stukken bij verzoekers aanvullende nota werden in het voorgaande eveneens reeds terdege in rekening gebracht, bevatten voor het overige geen elementen die afbreuk kunnen doen aan het voorgaande en kunnen bijgevolg niet leiden tot een andere oordeelsvorming.

4.11. In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

4.12. Verzoeker toont gelet op het voormelde evenmin aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land en regio van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

4.13. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf november tweeduizend achttien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT